

65°01' N
25° 48' E

Mitä teet, jos löydät kuolleen eläimen?

Ota yhteyttä eläinmuseoon ja sovi eläimen toimittamisesta.

Tuoreiden kuolintapausten lisäksi museo on kiinnostunut myös muista kuolleita eläimiä koskevista löydöksistä, mm. luurangoista ja niiden osista. Voit tuoda eläimen suoraan eläinmuseolle tai lähettää sen linja-autorahtina tai postin välityksellä. Eläinmuseo maksaa lähetyskulut. Liitä mukaan mahdollisimman tarkka tieto löytöajasta ja -paikasta sekä löytäjän yhteystiedot.

Selkärankaisia eläimiä koskevat tiedustelut ja havainnot sekä kuolleita eläimiä koskevat asiat (08) 553 1262, 553 1263 tai 553 1264.

Eläinmuseo on avoinna ma-pe klo 8.30-15.45.

Ryhmille voidaan järjestää maksullinen opastus (huom! opastukset tulee varata etukäteen). Aikavaraukset museoon (08) 553 1254 tai 553 1263.

Yhteystiedot
Käyntiosoite: Linnanmaa A-ovi

Postiosoite: Eläinmuseo, PL 3000, 90014 Oulun yliopisto
Sähköposti: zoological.museum@oulu.fi
Kotisivu: <http://cc.oulu.fi/~zoolmus/>

ELÄINMUSEO

Graafinen suunnittelu: Joose Kankare
Piiros: Kalevi Heikura

OULUN
YLIOPISTO

Eläinmuseo

Vuonna 1960 toimintansa aloittanut Oulun yliopiston eläinmuseo on biologian laitoksen alainen tukiyksikkö, joka avustaa laitosta opetus- ja tutkimustehtävissä. Museon kokoelmat saivat alkunsa Oulun Luonnonystävien Yhdistyksen Oulun yliopistolle lahjoittamista eläinnäytteistä.

Eläinmuseolla on sijaintinsa ja toiminta-alueensa mukaisesti keskeisenä ohjenuoranaan pohjoisuus. Museo kartuttaa, hoitaa ja säilyttää kokoelmiaan (näyttely-, tutkimus-, ja opintokokoelmat) sekä ylläpitää yleisölle avointa näyttelyä.

Oulun yliopiston eläinmuseo on osa kansainvälistä luonnontieteellisten museoiden verkostoa, joka toimii luonnon monimuotoisuuden tietopankkina ja asiantuntijana. Museo myös harjoittaa neuvontaa, valistus- ja julkaisu-toimintaa.

Näyttely

Yleisölle avoin näyttely tarjoaa näyteikkunan Suomen eläimistöön ja eläintieteeseen. Noin 1000 m²:n näyttelysalissa on esillä noin 1300 selkärankaista ja reilut 3000 selkärangatonta eläintä. Näytteille on asetettu etenkin Suomelle tyypillistä eläinlajistoa. Näyttelyä käy katsomassa vuosittain lähes 40 000 kävijää.

Museosalin seinä kierteävä 53 metriä pitkä *dioraama* havainnollistaa Suomen maantieteellistä asemaa ja luonnon vaihtelua Suomenlahdelta Jäämeren rannikolle vuodenaikojen samalla vaihtuessa. Dioraamojen maalaukset ja suuren osan täytetyistä eläimistä on tehnyt konservattori Heikki Kangasperko ja myöhemmin eläimistöä on täydentänyt näyttelykonservattori Atte Lahtela.

Museosalin kaapeissa ja lasikoissa sijaitsevassa *systemaattisessa osassa* eläimet on järjestetty näytteille niiden sukulaisuuden mukaan. Tämä osa muodostaa yhdessä lukusalin kokoelman kanssa opintokokoelman, jonka avulla voi

perehtyä lajintuntemukseen ja eläinten luokitteluun. Näyttelysalin kokoelma tarjoaa oppimisympäristön kouluille ja päiväkodeille sekä muille luonnosta ja eläimistä kiinnostuneille.

Kokoelmat

Eläinmuseon tutkimuskokoelmiin on talletettuna noin 2 miljoonaa selkärangatonta eläintä ja 50 000 näytettä selkärankaisista eläimistä. Kokoelmatoiminta keskittyy lähinnä pohjoissuomalaiseen lajistoon. Museolla on kansainvälisesti yksi parhaista pohjoisen alueen peto- ja pikkunisäkkäiden kallo-, luusto- ja nahkakokoelmista sekä laaja metsäpeuranäytteistö.

Selkärangattomista eläimistä erityisesti perhosten ja kovakuoriaisten kokoelma on kattava ja edustava, ja kokoelmiin kuuluu useiden lajien tyyppiyksilöitä. Museon oman keräystoiminnan lisäksi kokoelmia kartuttavat viranomaiset ja yksityiset henkilöt toimittamalla kuolleina löydettyjä eläimiä museoon. Kokoelmat ovat tutkijoiden ja opiskelijoiden

käytettävissä. Näytteiden lainaus kansainvälisiin ja kansallisiin tutkimustarpeisiin on yksi eläinmuseon perustehtävistä. Toisaalta eläinmuseon kautta on mahdollista lainata näytteitä muista museoista.

Selkärankaiskokoelma

Selkärankaiskokoelma koostuu täytetyistä eläimistä sekä nahka-, siipi-, luu- ja kallonäytteistä. Linnut ja nisäkkäät muodostavat yli 90 % kokoelmasta. Museolla on kansainvälisesti yksi parhaista pohjoisen alueen peto- ja pikkunisäkkäitä käsittävistä kallo-, luusto- ja nahkakokoelmista. Lintukokoelmassa petolinnut ovat hyvin edustettuna. Selkärankaiskokoelma vastaanottaa noin 500 uutta näytettä vuosittain.

Museon linnunmunakokoelma koostuu n. 3000 pesyestä. Munien keräily oli tärkeä lintuharrastusmuoto 1900-luvun alkupuolella ja kokoelma onkin kerätty suurimmaksi osaksi vv. 1900-1950. Nykyisin linnun munien keräily on kielletty.

Selkärangattomien kokoelmat

Selkärangattomien eläinten kokoelmat muodostavat sekä neuloitettuna että nesteessä säilöttyinä erinomaiset pohjoisen alueen määrätetyt vertailuaineistot.

Kokoelmiin kuuluu myös perhos- ja kovakuoriaislajien tyyppiyksilöitä, eli yksilöitä joiden perusteella laji on määritetty

Tutkimus ja palvelut

Eläinmuseo harjoittaa korkeatasoista kansainvälistä tutkimusta mm. eläinten taksonomian ja systematiikan sekä eliömaantieteen alalta. Tutkimusaloina ovat myös evoluutiobiologia, luonnonsuojelubiologia ja –genetiikka sekä muut uhanalaisiin lajeihin liittyvät kysymykset.

Museo ottaa mielellään vastaan havaintoja erilaisista luontoon ja eläimiin liittyvistä asioista.

Museo tekee kuolleena löydettyjen eläinten lajin- ja iänmäärittämissä sekä kuolinsyöttökäytöksiä.

Luonnon eläinten kuolinsyitä, tauteja ja loisia tutkitaan yhteistyössä Eläinlääkintä- ja elintarviketurvallisuuslaitoksen (EVIRA) Oulun alueyksikön kanssa (www.evira.fi).

